

Il-Ġgant u l-Iskarpan

Rakkont għall-Ħames sena tal-Primarja

Darba kien hemm skarpan li kien dejjem jiġġerra minn raħal għal ieħor, isewwi ż-żraben tan-nies. Ghodwa wahda fettillu għadda minn ġol-bosk biex iqassar it-triq u f'salt wiehed jiltaqa' ma' ġgant.

“Bongu ferħ ta' bniedem,” qallu l-ġgant. “Tgħidx kemm ili nistenna wiehed bħalek. Ersaq lil hawn halli nieklok!”

“Mhux hekk,” wieġbu r-raġel, “l-ewwel nagħmlu logħba bejnietna u naraw min l-aktar johroġ ta' raġel.”

“Tajjeb,” qallu l-ġgant. “Inti x'taf tagħmel?”

“Ibda int,” wieġbu r-raġel, “u tara kif kull ma taf tagħmel inti, jiena naf nagħmlu ahjar minnek.”

Il-ġgant infexx jidhak kemm jiflaħ.

“Issa naraw!” qallu. Il-ġgant ġabar ġebbla mill-art, għafasha f'idejh u għamilha trab. Ir-raġel bil-mohbi dahħal idu fil-basket, hareġ ġbejna friska u għamel tabirruħu qed jiġbor ġebbla mill-art. Għafas il-ġbejna f'idejh u minnha beda jqattar l-ilma.

Il-ġgant berraq għajnejh.

“Dan donnu jiflaħ aktar minni,” qal bejnu u bejn ruħu. Imma ma qatax qalbu.

Il-ġgant refa' ġebbla oħra mill-art, beda jdawwarha f'idu u xehitha 'l bogħod b'kemm sahha kellu.

“Ara għandekx hila tixhitha 'l bogħod aktar minni,” qallu l-ġgant.

Ir-raġel hareġ zbandola mill-but, poġġa ġebbla fiha, beda jdawwarha b'sahhtu kollha u l-ġebbla taret sparata 'l fuq. U sparixxiet.

Il-ġgant baqa' ċcassat u beda jhokk rasu.

“Imma din żgur ma tagħmilhiex,” qallu l-ġgant wara ftit, u mal-kelma qabad l-akbar siġra li kien hemm fil-bosk u qalagħha bl-għeruq b'kollox.

Ir-raġel beda jitbissem. Fetaħ il-basket, hareġ minnu habel kbir u beda jorbtu minn siġra għall-oħra.

“X'se tagħmel?” staqsieh il-ġgant.

“Se naqla' l-bosk kollu!” wieġbu r-raġel.

“Le, le jaħasra ... ara ma tagħmilx hekk!” beda jgħajjat il-ġgant. “Inkella ma jkollix fejn noqgħod.”

U telaq ihaffef lejn il-qalba tal-bosk. Meta l-ġgant mar id-dar, qal b’kollox lil ommu.

“Oqgħod attent minn dak il-ferħ ta’ bniedem,” qaltlu ommu, “għax dak moħħu jilħaqlu u għad jeqirdek.”

Il-ġgant baqa’ jahseb fuq dak li qaltlu ommu. Qal f’qalbu: “Mela jaqbel neqred lilu jiena, qabel ma huwa jeqred lili!”

L-għada l-ġgant u l-iskarpan reġgħu ltaqgħu.

“L-għodwa t-tajba ja ferħ ta’ bniedem,” qallu l-ġgant.

“L-għodwa t-tajba,” wiegħbu l-iskarpan.

“Taf x’nixtieq mingħandek?...” beda jgħidlu l-ġgant. “Nixtieqek turini fejn torqod.”

“Bil-qalb kollha,” wiegħbu l-iskarpan. “Imxi warajja.”

L-iskarpan mexxa lill-ġgant lejn it-tarf tal-bosk u wara ftit urieh girna f’nofs ta’ għalqa.

“Hemmhekk norqod jien,” qallu l-iskarpan, “go dik il-girna!”

“Kollox sew, kompla l-ġgant. “L-għodwa t-tajba!” U l-ġgant telaq għal xogħlu.

Imma dak il-lejl, l-iskarpan ma daħalx jorqod fil-girna tiegħu. Tela’ ma’ siġra kbira u raqad moħħi fil-weraq u z-zkuk tagħha. F’nofs ta’ lejl instemgħu resqin passi tqal u goffi.

Fid-dawl ta’ qamar, l-iskarpan lemaħ lill-ġgant ġej iġorr blata kbira fuq rasu. Il-ġgant kompla riesaq lejn il-girna u hekk kif wasal hdejha xehet il-blata b’saħħtu kollha fuq is-saqaf tal-girna. Dik id-daqsxejn ta’ dwejra ġgarrfet u saret frak. Il-ġgant ħaseb li b’hekk kien irnexxielu jehles mill-iskarpan.

Għalhekk tistgħu taħsbu kif baqa’ skantat meta l-għada filgħodu, il-ġgant reġa’ ltaqa’ mal-iskarpan qawwi u shih.

“Bongu sur ġgant,” qallu l-iskarpan bi tbissima kbira.

“Kif jista’ jkun?” wiegħbu l-ġgant b’għajnejh imberrqin. “Inti kif għadek hawn? Dal-lejl ma ħassejt xejn meta kont rieqed fil-girna?”

“Iva,” kompla jitbissemm l-iskarpan. “Ħassejt qisu ftit ġir jaqa’ fuq wiċċi!”

Il-ġgant ma riedx jemmen lil widnejh. “Ja ferħ ta’ bniedem,” beda jgħidlu l-ġgant,

“inti tassew b’saħħtek ħafna, imma hemm ħaġa li fiha jiena żgur ngħaddik.”

“Fiex?” staqsieh l-iskarpan. “Fl-ikel!” infexx jidhak il-ġgant.

“Jien żgur niekol ħafna ħafna aktar minnek.”

“Naghmlu mħatra,” qabeż jghidlu l-iskarpan.

“Tajjeb wisq,” qallu l-ġgant. “Xi trid insajru?” “Ikla ravjul!” wieġbu l-iskarpan.

“Nerġġhu niltaqġhu hawnhekk ġhada f’nofsinhar u nġibu magħna dak kollu li ġhandna bżonn.”

U hekk ġhamlu. L-ġhada, sewwa sew f’nofs inhar, il-ġgant u l-iskarpan iltaqġhu fil-bosk. Magħhom ġabu borma kbira, ir-ravjul u z-zalza u bdew isajru. Il-bosk ma damx ma mtela bir-riħa tal-ikel.

Meta kollox kien lest, firxu tvalja mal-art, qalbu l-ikel fil-platti u bdew jieklu. Imma dak l-iskarpan makakk, kien ħaseb jilbes ġlekk twil u taħtu kellu moħbija xkora tal-ġilda mdendla m’ġhonqu. U ġħal kull ravjula li jiekol, l-iskarpan beda jixħet ħamsa ġol-ixkora. Waħda jiekol u ħamsa dritt ġħal ġol-ixkora. Il-ġgant beda jiekol ir-ravjul sitta sitta u f’kemm trodd salib battal il-borma kollha.

“Qed tara kif kilt aktar minnek!” infexx jidhak il-ġgant.

“Le jien kilt aktar,” qabeż jghidlu l-iskarpan.

“Le, jiena kilt l-aktar!” reġa’ l-ġgant.

“Kollox sew,” wieġbu l-iskarpan. “Mela nghodduhom!”

“Kif jista’ jkun nghodduhom?” berraq ġħajnejh il-ġgant. “La darba kilnihom issa qeġhdin ġo żaqqna.”

“Dażgur li nistġhu,” qabeż l-iskarpan. “Hekk ara!” U mal-kelma, l-iskarpan kien pront ħataf sikkina, ċarrat l-ixkora tal-ġilda u r-ravjul qabeż ’il barra u tferrex mal-art.

Il-ġgant ma riedx jaqa’ ġħaċ-ċajt. Ĥataf is-sikkina u ċarrat żaqqu! U waqa’ mejjet mal-art.

Ĥhalkemm il-ġgant kien fih daqsieħ u l-iskarpan kien biss ferħ ta’ bniedem, huwa xorta waħda mħxxielu jirbaħlu bil-ħažen ta’ moħħu!